

omhandlede Løfteparagraf opfyldt, og den højtærede Justitsminister har ved Lovforslagets Forelæggelse sagt, at uden Nævningers Indførelse vilde han ikke kunne modtage dette Lovforslag. Dermed forekommer Sagen os at være afgjort, og dette har Landstinget atter og atter anerkendt ved at vedtage Lovforslag med Nævninger. I den Henseende staar altsaa Udvalget paa den Grund, der er lagt ved Grundloven og ved de gentagne Afgørelser, som Landstinget har truffet i denne Sag.

Men Spørgsmaalet bliver da, hvorledes skulle Nævninger kaldes? — et vigtigt og afgørende Spørgsmaal selvfølgelig, dersom Institutionen skal virke efter sit Formaal, nemlig til en retfærdigere og for de sigtede, henholdsvis Samfundet, mere betryggende Afgørelse, end der kan ventes, naar Fagdommeren alene skulde være afgørende. Man venter noget mere, naar Lægdommere og Fagdommere saa at sige skulle være enige. For at Institutionen kan virke for dette Formaal, er det nødvendigt at være meget paapassende overfor Spørgsmaalet om, hvorledes Nævningerne kaldes. Det er Flertallets Anskuelse, at det tilsigtede ikke kan sikres nogenlunde, naar politiske eller kommunalpolitiske Organisationer, end-sige Vælgerkorporationer, komme til at vælge Nævningerne, ikke alene for saa vidt Vælgerkorporationerne eller de kommunale eller de politiske Organisationer hvile paa den almindelige og lige Valgrets Grund, men ogsaa, om de vare valgte paa meget mere indskrænket Basis, end de ere og rimeligvis ville blive hos os. Thi Forholdet er det, at man ved alle politiske Valg, ogsaa de kommunalpolitiske, i første Række — selvfølgelig og rigtigt — maa se hen til den paagældende Persons almindelige Anskuelse, politiske Overbevisning, Stilling i Partierne osv. og i anden Række først til, om han med Hensyn til Eyner og Personlighed og i øvrigt er egnet til Opgaven, hvorimod der, naar Talen er om at udpege Nævninger, slet ikke bør være Tale om Personens almindelige Opfattelse og Anskuelse, men kun om han er egnet til, som det hedder, at deltage i Dommerhvervet. Derfor er Flertallets Standpunkt det, at det ikke maa være ved Valg i Ordets tekniske Forstand, Nævningerne frem-gaa, selv om det var med Forholdstalsvalg; det maa ikke være som Repræsentanter for et Flertal eller Mindretal med de og de Anskuelser, at Nævningerne udvælges, men de bør udpeges af et Udvalg eller Nævn, som alene har til Opgave og for-

modes at kunne sætte sig dette alene til Opgave at vælge Personerne uden Hensyn til deres politiske Opfattelse og Stilling i Partierne osv. og kun under Hensyn til, om vedkommende er egnet eller værdig til at deltage i dette Hverv.

Det kan naturligvis tænkes naaet paa forskellig Maade, og den oprindelige Kommission foreslog ikke just den Sammensætning af dette Nævn, som vi her foreslaa. Den anden Kommission, paa hvis Forslag dette Lovforslag jo hviler, havde kun med een Stemmes Flertal vedtaget en saadan Udpegelse af Nævninger, som Lovforslaget indeholder, hvorimod et Mindretal paa kun een Stemme mindre var stemt for den gamle Kommissions Forslag, der var et lignende som det, vi nu her foreslaa. Vi opnaa det, der tilsigtes, paa den Maade, at der kaldes 3 Mænd til at udgøre det Udvalg eller Nævn, der skal udpege Nævningerne, Mænd, som maa antages at have det videst mulige Personal-kendskab, hvad det jo væsentligt kommer an paa i dette Tilfælde, og som uden al kommunalpolitisk Forudindtaget-hed udpeges af de offentlige, interesserede Autoriteter. Det er først den højeste, den, som paa dette Stadium repræsenterer Statens Justitsadministration, altsaa Overpræsidenten og Amtmændene, dernæst Domstolene, Underdommerne, hvor der er Tale om de smaa Kredse, og endelig for det tredje den kommunale Autoritet. Lad den af Kommunalbestyrelsen ud-nævnte blot blive udpeget af Flertallet. Jeg forudsætter endogsaa, at Flertallet er socialdemokratisk; det gør ikke noget i dette Tilfælde. Manden vælges og træder ind her under Hensyn til, at han præsump-tivt sidder inde med det største Personal-kendskab. Der er ikke nogen Anledning for den kommunalpolitiske Organisme til ved en saadan Enkeltmands Udpegelse med et bestemt Hverv for Øje at tage andre Hensyn end det, at Manden har det store Personalkendskab, som ønskes tilført Nævnet. Det er altsaa vor Overbevisning, at ved at frigøre Nævningekal-delsen fra Valgprincippet og ved at gennemføre en Udnævnelse ved et saadant Udvalg som det, vi her have foreslaaet, opnaas tilnærmelsesvis saa meget, som Mennesker overhovedet kunne opnaa ved Organisationer, kun derved opnaas Sikkerhed for, at Nævningerne baade have Villie og Eyne til at afgøre enhver Sag efter dens egen sande Beskaffenhed og uafhæn-gigt af enhver som helst politisk Anskuelse